

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/117/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613010443
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Lehoczký
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1613010443.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Lehoczského a prísediacich Margity Klempovej a Ing. Milana Kopyara, v trestnej veci vedenej proti obžalovanému B. S., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 26.01.2015, takto

rozhodol:

obžalovaný B. S., nar. XX.XX.XXXX v S., bytom Z. K., t.č. ÚVTOS
Hrnčiarovce nad Parnou

sa uznáva vinným,
že

v čase okolo 18.25 h dňa 20.07.2013 v obci Plavecký Štvrtok na miestnej komunikácii vedúcej do rómskej osady Kolónia vstúpením do vozovky zabránil prejazdu osobného motorového vozidla m. K. L. kombi, farba biela, EČ: PO XXXEF, ktoré viedol vodič pošk. J. D. tým, že stál v strede vozovky pred vozidlom a potom zakričal slová „daj peniaze“, čo aj ukázal gestom na ruke, na čo vodič aj jeho spolujazdec pošk. A. D. nereagovali a chceli odísť preč, po čom obvinený rukou udrel o kapotu motorového vozidla a znova zakričal slová „daj peniaze“, čo obaja odmietli uposlúchnuť a zobrali mobilný telefón, aby zavolali na políciu, po čom si obvinený rukou odhrnul košeľu, kde mal podpažné puzdro s nožom a znova zopakoval slová „dajte peniaze, alebo mobily, lebo vás zabijem“ a gestom ruky ukázal rez pod krkom, na vodiča zakričal, že mu urobí z košele červenú, po čom vodič pošk. D. začal s vozidlom cúvať späť na hlavnú cestu, kde za nimi obvinený bežal asi 5 m, a neskôr sa otočil a odišiel na neznáme miesto,

t e d a

proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania
- so zbraňou
č í m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje

Podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ a § 38 ods. 4 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa obžalovaný pre výkon uloženého trestu zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Malackách podal dňa 15.11.2013 na Okresný súd Malacky obžalobu pod č. k. 1Pv 264/13 zo dňa 15.11.2013 na B. S. (ďalej len „obžalovaný“) pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom obžalovaného A. D. a J. D., svedkov O. O., W. Y., B. Y. a O. F., oboznámil sa s listinnými dôkazmi, najmä so zápisnicou o ohliadke miesta činu, kamerovým záznamom, úradnými záznamami na č.l. 52-55, 56-63,70, pripojenými trestnými spismi Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/68/2013 a sp. zn. 0T/50/2014.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinným zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Vo svojej výpovedi uviedol, že je pravda, že stál v skupinke v strede cesty takže vozidlo pri nich zastavilo a on žiadal poškodených, aby mu dali 20 € za prejazd, inak ich nepustí. Nevyhráždal sa im, že ich zabije, ani nevytiahol nôž a ani neodhrnul košeľu, túto mal totiž stále zapnutú. Obžalovaný uviedol, že je pravda, že im povedal, že keď nezaplatia, tak im prepichne koleso. Na to poškodení začali telefonovať a obžalovaný predpokladal, že volajú políciu, preto im povedal, aby odložili telefón a tiež im buchol po kapote auta. Na to poškodení zaradili spiatocku a s autom vycúvali. Oni sa potom celá partia zobrali a odišli do baru na pieskovni. Za autom nikto nešiel ani neutekal.

Na otázku prokurátora obžalovaný odpovedal, že on auto nezastavil, zastavilo samé, pretože stáli pred domom O. F. a tá ulička je úzka. Obžalovaný ďalej uviedol, že bol v tom čase opitý a nevie, prečo ich žiadal, aby mu dali peniaze za prejazd. Tiež uviedol, že mal v tom čase pri sebe nôž v puzdre pod košeľou. O tomto vedeli skoro všetci, čo tam s ním stáli. Tento nôž nosil pri sebe z dôvodu, že už v minulosti ho v kolónii napadli a bitky tam sú na dennom poriadku. Cez košeľu nebolo nôž vidieť, len remeň, na ktorom bol zavesený. Obžalovaný tiež priznal, že do kapoty auta buchol rukou, čo bolo asi preto, aby odložili mobily. S poškodenými veľa nehovoril, nakoľko mali zatvorené okná na aute, neukazoval im žiadne gestá a už vôbec nie, že by ich chcel podrezať. Obžalovaný si nevie vysvetliť, prečo poškodený vypovedali na polícii, to čo je uvedené v skutkovej vete obžaloby.

Poškodený A. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že keď odbočili do uličky, videli tam skupinku osôb, ktorá sa im postavila do cesty tak, že nemohli pokračovať v jazde. Bol tam obžalovaný, ktorý im bránil v ďalšom prejazde a keď zobrali do ruky telefón a chceli zavolať políciu, gestom sa im vyhráždal, že ich podreže, pritom si odhrnul košeľu, pod ktorou mal podpažné puzdro. Poškodený uviedol, že nevideli presne, čo mal obžalovaný v tomto puzdre a až neskôr sa dozvedeli, že to bol nôž. Poškodený uviedol, že potom povedal D., aby vycúval, čo on aj urobil a takto ušli na hlavnú cestu, kde čakali na príchod polície. Poškodený tiež vypovedal, že keď zastavili, tak obžalovaný od nich opakovane pýtal peniaze, neskôr im búchal rukou do kapoty auta a vyhráždal sa im podrezaním. Kričal na nich, že pokiaľ neodložia telefóny, tak ich pozabíja. Ostaní z tej skupinky stáli naokolo a nehovorili nič. Poškodený odhadoval, že išlo o maloletých chlapcov.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal poškodený J. D., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že už si presne nepamätá ktorý deň to presne bolo. V ten deň išli pozrieť D. priateľku a keď odbočili z hlavnej cesty na vedľajšiu, postavil sa im do cesty obžalovaný s viacerými chlapcami. Bol to najmä obžalovaný, ktorý im bránil v ceste, tak že stál pred kapotou a žiadal od nich peniaze. Keď mu naznačil, že mu žiadne peniaze nedá a bral do rúk telefón, aby zavolať políciu, tak obžalovaný ukázal na nich oboch a naznačil im, aby odložili telefóny, inak ich zabije. Poškodený uviedol, že toto počul slovné a tiež obžalovaný urobil gesto rukou okolo krku a jemu povedal, že mu z bielej košele urobí červenú, pritom si odhrnul košeľu, aby videli podpažné puzdro, ktoré tam mal. Videl, že z puzdra trčí nejaká rukoväť, čo to bolo presne, nevie. Poškodený uviedol, že sa domnieval, že tam má zbraň a keďže bol podgurážený, nebolo mu všetko jedno. Potom začal autom cúvať na hlavnú cestu a obžalovaný s ostatnými ich chvíľu prenasledovali. Keď však videli, že ich nedobehnú, tak zastali a oni vyšli na hlavnú cestu. Poškodený vo svojej výpovedi tiež uviedol, že obžalovaný od nich opakovane žiadal peniaze, a to slovné aj gestami.

Svedok O. O. na hlavnom pojednávaní vo svojej výpovedi uviedol, že toho dňa podvečer sa vracal domov do Z. K. s kamarátmi t.j. obžalovaným, W. a B. Y. z pláže, kde boli na kofole. V kolónii pri obchode obžalovaný zastavil auto, ktoré tade prechádzalo a v ňom sedeli dvaja chlapci asi do 25 rokov. Obžalovaný ich zastavil tak že na nich mával a skočil im pred prednú kapotu. Potom videl, že vodič auta volal na políciu, čo videl podľa toho aké číslo vyťukáva. On stál s kamarátmi na boku auta. Svedok tiež uviedol, že vie, že obžalovaný im chcel rozbiť predné sklo, ale nevie z akého dôvodu. Svedok tiež uviedol, že si nepamätá, žeby obžalovaný niečo hovoril, oni sa ho nepýtali, prečo to robí. Svedok vypovedal,

že vedel, že obžalovaný mal pri sebe nôž, tento mal uchytený v puzdre, ktoré mal pod pazuchou pod vestou. Puzdro bolo prichytené remeňom, ktorý mal obžalovaný krížom cez hrudník, tento remeň bolo vidno, aj keď mal vestu zapnutú. Obžalovaný mal vestu rozopnutú asi do polovice hrudníka. O tom, že obžalovaný mal pri sebe nôž vedel, nakoľko im ho cestou na pláž ukazoval. Jednalo sa o dýku dlhú asi 30 cm. Okrem obžalovaného, jeho a W. a B. Y. nebol pri tom nikto iný prítomný. Po tom ako obžalovaný zastavil auto, chcel sa do neho dostať, ale chlapci v aute sa zamkli a on sa im vyhrážal, že ak neotvorí, tak im rozbije predné sklo a následne skočil na kapotu. Svedok vypovedal, že obžalovaný posádke vozidla nehovoril, aby mu niečo dali, tiež im neukazoval nôž, tak že by si rozopol vestu.

Nakoľko svedok sa odchýlil od svojej výpovede v prípravnom konaní, súd na odstránenie rozporov prečítal výpoveď svedka z prípravného konania. Svedok v tejto výpovedi okrem iné uviedol, že obžalovaný potom, čo zastavil auto, v ktorom boli poškodení, kričal na nich „daj peniaze, lebo ťa zabijem“. Potom začal búchať po kapote auta. Potom tí dvaja v aute vytiahli mobily a začali niekam volať, asi na políciu. Keď to videl B., tak znova buchol po kapote auta a prikázal im, aby prestali telefonovať. Potom si B. rozopol svoju košeľu a ukázal im nôž, ktorý mal na opasku pod pažou, cez rameno. Bol to veľký strieborný nôž s čiernou rúčkou. Tento nôž bol dlhý asi 20 cm. Potom tí dvaja začali cúvať s uličky. B. zostal stáť a neutekal za nimi. B. bol vtedy opitý, prečo to urobil nevedel svedok uviesť.

K tomuto svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že ja pravda, že obžalovaný pýtal od poškodených peniaze s tým, že ak mu ich nedajú, tak ich zabije. Nôž im však neukazoval, cez vestu bolo vidieť len kus remeňa, na ktorom mal puzdro pripevnené. Svedok ešte uviedol, že z udalosti si už málo pamätá, vie však, že obžalovaný mal oblečenú košeľu na nej mal šuštiakovú vestu.

Súd vypočul svedka W. Y., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že si pamätá, že obžalovaný zastavil auto, ktoré prechádzalo okolo nich na ulici, kde býva O. F.. Svedok nevedel uviesť, čo obžalovaný od posádky auta chcel, bol tam krik, a potom auto vycúvalo späť na hlavnú cestu a odišlo. Svedok uviedol, že predtým ako auto vycúvalo, tak videl spolujazdca telefonovať. V čase keď obžalovaný zastavil auto, tam okrem neho bol ešte B. Y., O. O. a O. F.. Svedok tiež uviedol, že nevie, či mal obžalovaný pri sebe nejakú zbraň, jemu predtým nič neukazoval, tiež si nepamätal, čo mal obžalovaný v tom čase oblečené.

Na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka, súd čítal výpoveď z prípravného konania, v ktorej svedok uviedol, že obžalovaný zastavil auto poškodených, tak že zostal stáť na ceste pred ním. Potom ako auto zastavilo, tak začal kričať, aby mu dali peniaze. Potom im buchol po kapote auta a znova na nich niečo kričal, nevie však čo. Následne spolujazdec vytiahol telefón začal telefonovať. Keď B. videl, že telefonuje, tak si odkryl košeľu pod ktorou mal puzdro a v ňom nôž. Tento mal v puzdre, ktoré mal pripevnené na tele a viselo mu pod pazuchou. Potom zakričal, aby položili ten mobil, lebo im prepichne kolesá a ukázal, že má pri sebe nôž a znova zakričal, aby mu dali peniaze. Oni sa v aute zľakli a začali cúvať späť na hlavnú cestu. Svedok uviedol, že nevie, prečo to B. urobil, vie že bol vtedy opitý.

K tejto výpovedi svedok W. Y. uviedol, že je pravda to, ako vypovedal v prípravnom konaní, okrem toho, že povedal, že sa obžalovaný mal vyhrážať, že poškodeným prepichne koleso, čo odôvodnil tým, že policajti ho asi zle pochopili.

Svedok B. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa vracal z pieskovne domov, kde stretli O. F.. Pamätá si, že obžalovaný v ulici zastavil nejaké auto. Pýtal si od nich peniaze a vyhrážal sa im nožom, takže ho na nich vytiahol. Vozidlo potom začalo cúvať späť na hlavnú cestu. Obžalovaný mal nôž v podpazušnom puzdre, ktoré mal pod vestou. Svedok si už nepamätal aký to bol nôž.

Na odstránenie rozporov vo výpovediach svedka, súd čítal výpoveď z prípravného konania, v ktorej svedok uviedol, že obžalovaný zastavil auto, tak že zostal pred ním stáť na ceste. Keď auto zastavilo, zakričal, aby mu dali peniaze. Potom B. buchol päťou po kapote auta a znova na nich niečo kričal, ale nevie, čo to presne bolo. Potom si pamätá ako spolujazdec vytiahol mobil a začal telefonovať, keď to B. videl, tak si odkryl košeľu, ktorú mal na sebe oblečenú. Čo mal pod ňou nevedel, až neskôr mu ostaní povedali, že tam mal veľký nôž, ktorý mal v puzdre. Potom zakričal, aby položili ten mobil, lebo im prepichne kolesá a ešte zakričal, aby mu dali peniaze. Oni v aute sa potom zľakli a začali cúvať späť na hlavnú cestu.

Na hlavnom pojednávaní svedok uviedol, že podrobnosti si už nepamätá a mohlo to byť tak, ako vypovedal v prípravnom konaní.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý svedok O. F., ktorý uviedol, že si pamätá, že pri stanici stretol obžalovaného s B. Y., O. a chalanom menom W., ktorého priezvisko si nepamätá. Keď stáli pri ich dome, tak obžalovaný skočil pred auto, ktoré prechádzalo po ulici, niečo tam gestikuloval a hovoril, čo to bolo nevie a vyhrážal sa i nožom, ktorý mal v podpazušnom puzdre. Nožom sa im vyhrážal tak, že im ho ukázal, že ho má v podpazušnom puzdre a žiadal, aby odložili telefóny. Vozidlo potom vycúvalo na hlavnú cestu a odišlo preč. Svedok uviedol, že si už nepamätá, čo obžalovaný vykrikoval. Posádka vozidla bola vystrašená, nôž ktorý im ukazoval bol veľký.

V konaní nebolo sporné, že dňa 20.07.2017 okolo 18.25 h v obci Plavecký Štvrtok na miestnej komunikácii vedúcej do rómskej osady Kolónia zastavilo auto, v ktorom sa viezli poškodený A. D. a J. D. ako aj to, že obžalovaný od poškodených pýtal peniaze, a potom čo poškodení začali telefonovať, obžalovaný udrel päťou do kapoty vozidla.

Spornou zostal skutočnosť, či obžalovaný zastavil prechádzajúce motorové vozidlo a pri snahe zmocniť sa cudzej veci (peňazí poškodení) použil násilie, resp. hrozbu bezprostredného násillia a či sa tohto konania dopustil so zbraňou.

Súd vyhodnotil dôkazy jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach a na ich podklade má za preukázané, že obžalovaný skutok spáchal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Obžalovaný poprel, že by zastavil predmetné vozidlo a žeby voči poškodeným použil hrozbu násillia, a žeby sa im vyhrážal použitím noža, ktorý mal pri sebe, ak mu nedajú peniaze. Potvrdil však, že im povedal, že im prepichne koleso, ak neprestanú telefonovať. Obžalovaný je usvedčený predovšetkým výpoveďou obidvoch poškodených, ktorí o skutku vypovedali zhodne a takisto aj výpoveďami svedkov. Súd poukazuje na skutočnosť, že svedkovia O. O., W. Y. a B. Y. najprv na hlavnom pojednávaní vypovedali, že obžalovaný sa poškodeným nijako nevyhrážal ani od nich nepýtal peniaze, avšak po prečítaní ich svedeckých výpovedí z prípravného konania, v ktorých v podstate zhodne opísali priebeh skutku tak ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby všetci okrem O. O. priznali, že skutok sa stal tak, ako ho popísali v prípravnom konaní.

Pri hodnotení výpovedí svedkov súd bral do úvahy predovšetkým tú skutočnosť, že takmer všetci svedkovia s výnimkou O. F. sa na hlavnom pojednávaní snažili svoje výpovede modifikovať tak, aby boli priaznivé pre obžalovaného, pričom popreli vyhrážky zo strany obžalovaného ako aj hrozbu zbraňou, čo bolo však v zjavnom rozpore s ich výpoveďami v prípravnom konaní. Výpovede svedkov v prípravnom konaní boli zhodné, pôsobili ucelene a presvedčivo a podporovali výpovede obidvoch poškodených. Pri konfrontácii s ich výpoveďami z prípravného konania, však pripustili, že skutok sa stal tak ako ho popísali v prípravnom konaní. Na základe toho súd vychádzal predovšetkým z výpovedí svedkov z prípravného konania, keďže bolo evidentné, že svedkovia sa svojimi výpoveďami na hlavnom pojednávaní snažili pomôcť obžalovanému vyhnúť sa trestnému stíhaniu, pričom nevedeli vysvetliť rozpory vo výpovediach z prípravného konania a v konečnom dôsledku potvrdili svoje skoršie výpovede.

Svedkovia W. Y., B. Y. a O. F. a aj obidvaja poškodení vo svojich výpovediach zhodne uviedli, že obžalovaný si odkryl košeľu, pod ktorou mal k telu pripevnené puzdro a v ňom zbraň. Skutočnosť, že obžalovaný mal v podpažnom puzdre nôž potvrdil aj sám obžalovaný ako aj všetci ostatní svedkovia. Poškodení vo svojich výpovediach uviedli, že v danom momente nevedeli zbraň identifikovať. Obžalovaný vo svojej obrane tvrdil, že mal síce pri sebe nôž v podpažnom puzdre, avšak poškodeným ho neukazoval a ani sa im ním nevyhrážal a tiež sa im nevyhrážal, že ich zabije. Tvrdil, že to, že má na sebe podpažné puzdro mohli poškodení vidieť aj keď mal zapnutú košeľu. Túto obranu obžalovaného má súd za vyvrátenú výpoveďou ostaných svedkov, ktorí všetci zhodne uviedli, že obžalovaný odkryl pred poškodenými košeľu a vyhrážal sa im, že ich zabije. Jeho výpoveď, že košeľu neodkrýval a poškodeným môže neukazoval potvrdil na hlavnom pojednávaní len svedok O. O., tu však súd poukazuje na rozpor s jeho výpoveďou v prípravnom konaní, kde potvrdil, že obžalovaný ukazoval poškodeným zbraň, tak že si odkryl košeľu.

Rovnako všetci svedkovia a obidvaja poškodení zhodne uviedli, že obžalovaný zastavil prechádzajúce motorové vozidlo poškodených tým, že sa pred neho postavil.

Súd uveril výpovediam poškodených a svedkov, nakoľko tieto bolo v podstatných bodoch zhodné a pôsobili ucelene a vierohodne. Svedkovia aj napriek tomu, že sa s obžalovaným poznajú, vypovedali takmer zhodne a potvrdili výpovede poškodených, a to najmä v tom, že obžalovaný sa vyhrážal poškodeným zabitím a pri týchto vyhrážkach im ukázal zbraň - nôž, ktorú mal pri sebe. Obranu obžalovaného, že sa poškodeným nevyhrážal nepotvrdil žiadny zo svedkov, a preto ju súd vyhodnotil ako účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu.

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Obžalovaný svojím konaním spočívajúcim v tom, že použil proti inému hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a tohto konania sa dopustil so zbraňou, naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona.

Subjektívnu stránku konania obžalovaného hodnotil súd ako priamy úmysel podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný použil hrozbu násillia použitím zbrane ako prostriedok na zastrašenie poškodených a prekonanie ich prípadného odporu a takýmto spôsobom sa chcel zmocniť ich peňazí.

O osobe obžalovaného súd zistil, že bol doposiaľ päťkrát súdne stíhaný, z toho sa jeden krát ne neho hľadá akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol jedenkrát prejednaný za priestupok proti občianskemu spoluzitiu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, keď fyzicky napadol inú osobu.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd postupoval v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona s tým, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následkov, zavinenie, pohnútku, pritažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ich pomere a na osobu páchatel'a možnosti jeho nápravy.

Súd u obžalovaného našiel jednu pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona - už bol za trestný čin odsúdený, pričom mu nebola nájdená žiadna poľahčujúca okolnosť. Trestná sadzba pre trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona je určená v rozsahu sedem až dvanásť rokov. Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, ak prevažuje pomer pritažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V zmysle tohto ustanovenia súd ukladal obžalovanému trest v rozsahu trestnej sadzby osem rokov a osem mesiacov až dvanásť rokov.

V zmysle vyššie uvedeného súd rozhodol, že trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby bude pre ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a dostačujúci a zároveň naplní aj zásadu generálnej prevencie trestu.

Na výkon uloženého trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia, nakoľko obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Malacky.